C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Hasek_Jaroslav-Rady_pro_zivot.PDB

PDB Name: Rady pro život
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 2.2.2003
Modification Date: 2.2.2003
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Rady pro život

Jaroslav Hašek

Jest zajímavé, že lidi potřebují nejrozmanitější rady pro život a že většina sama nemyslí, ale čeká na nějakou radu. Dovoluji si podati též několik rad pro život a uvidíte, že se vám bude, jestli se jim podřídíte, jistě líbit na světě.

1. Těš a raduj se!

Jestli se nám samým nedostalo nic radostného a nemáme-li sami ani malou, ani velkou radost, nalezneme pěknou náhradu v radosti jiných, abychom se nezapomněli těšit. Má-li někdo nový klobouk nebo nové šaty, musíme mu gratulovati, i kdybychom se s ním setkali ponejprv. Připojíme se k němu na ulici, představíme se a jdeme s ním a neustále projevujeme mu svou radost, jak mu to pěkně sluší. Necítí-li se spokojeným, vysvětlíme mu, je to hulvátství od něho, nedovolit nám radovat se s ním čistou radostí. Musíme se těšit ze všeho, z květů, z modrého nebe, obláčků, z výkladních skříní, z úsměvů kolemjdoucích, a musíme tuto radost sdělit jiným. Zastavíme každého na ulici a říkáme mu : "Dovolte, pane (nebo milostivá), jak pěkně dnes hřeje a svítí sluníčko. - Buďte ubezpečen, vašnosti, že mám nehoráznou radost z toho jak tamhle na střeše leze kočka. - Vašnosti, dovoluji vám představit a sdělit, že jsem ráno potkal jednoho pána s báječným plnovousem, bílým jako mléko. Měl jsem opravdu radost z jeho vousů a dovoluji si tu radost vám sdělit."

Odtáhnou-li nás do průjezdu a dají svěrací kazajku, musíme se tvářit co nejpřívětivěji, abychom jim tu radost nezkazili.

2. Nesmějme se cizímu neštěstí

Velice často se stává, že jsme svědky, cizího neštěstí. Musíme být v takovém případě cituplnými. Vidíme-1i například, že někomu elektrika uřízla obě nohy, nesmíme se mu vysmívat a ptát se ho, čím teď bude hrát fotbal. Vystříhejme se dělat směšné poznámky. Uřízne-li nákladní automobil někomu hlavu, nesmíme ji brát do ruky a potěžkávat. Je pravdou, že jemnocitnému člověku taková uříznutá hlava ukládá často neobyčejnou zkoušku. Pokuste se však obstát a vystříhejte se surových poznámek. Utrpení vašeho spoluobčana nesmí vám být nikdy směšným. Vidíte-li, že se někdo topí a dělá přitom různé grimasy, nesmíte se chechtat na celé kolo. Nemůžete-li se udržet, raději odejděte od takového případu. Nesmějte se postiženému! Hoří-li divadlo, nechte si všechny poznámky pro sebe. Pravý vzdělanec nesměje se nad oteklou hubou člověka, kterého bolí zuby, nedělá si legraci z pohřbu či železniční katastrofy.

3. Nelezte v nocí do pokoje pro služebné

Jste-li ženat, buďte přesvědčen, že vám žádná manželka neodpustí, dobýváte-li se v noci do pokojíku vaší služebné. Rozhodopádně musíte mít po ruce nějakou výmluvu, na kterou však žádná manželka nic nedá. Vymlouvat se, že jste šel služebnou kontrolovat, je blbost. Mluvit o tom, že jste si spletl pokojík pro služebnou se svou ložnicí, je kretenismus. Omlouvat se, že jste náměsíčník, znamená, že vám měkne mozek. Za nejlepší výmluvu považuji, prohlásíte-li, že jste si tam zapomněl kapesník.

4. Nenadávejte!

Sprostá nadávka velice často raní. Musíme být pamětlivi toho, že člověka nadávkou můžete urazit. Taková slova jako "vole" nebo "krávo" neměla by být v rozhovoru používána. Názor o účincích nadávek není správně rozšířen. Nemyslete si, že když někomu hrozíte do očí, že je pitomec, že dotyčný to vždycky přeslechne a nemůže na to reagovat. Jest sice pravdou, že jsou lidé, kteří dostali v životě tolikrát vynadáno, že mají opravdu už hroší kůži, ale to jsou vyjímky, to se týká jedině poslanců, politiků a lidí veřejně činných. Většina z nich je na nadávky zvyklá z parlamentu. Musíme si však být toho vědomi, že život není žádné Národní shromáždění, kde nadávka patří k politické debatě. Zabočit vně parlamentu na dráhu sprostoty svědčí o malé inteligenci. Kromě toho musíme si přiznat, že v nadávkách, kterých používáme, bývá mnoho nevkusu. Obyčejně spokojíme se nějakou prasprostou nadávkou, plácneme, co nám slina přinese na jazyk, neuvažujíce o tom, že i v nadávání může být jistá elegance a že se může leccos říci vybranými slovy. Proč musíme použít právě fráze: "Vy jste hloupý jako poleno," když se to dá obejít slovy: "Tak se mně zdá, že vy také učíte ovci aportovat." Doporučuji vystříhat se sprostých nadávek a mluvit více v aforismech, kterými se dá velice mnoho říct. Aforismus tolik nebolí a je těžko na něj odpovědít a vítězství v hádce je vaše. Říci někomu: "Koukejte, kde tesař nechal díru," není tak elegantním jako slova myslitele Tom. Carlyle: "Nejvýhodnějším pro vás jest neukazovat se v dosahu naší sluneční soustavy, nýbrž poohlédnouti se, zda není pro vás někde jinde nějaká shnilá oběžnice."
Jest pravdou, že pro někoho jest velice těžké odvyknout si nadávat. Zkusme to proto jako s léčením arzénovými pilulkami. Od třiceti nadáváte až na jednu.

5. Nechoďte světem s obličejem zasmušilým a nevlídným

Kdyby každý si byl toho pamětliv, nebylo by třeba, aby nás museli při fotografování napomínat, abychom se tvářili přívětivě. Máme si být toho vědomi, že není nic ošklivějšího jako kabonit se, když nás pronásleduje neštěstí. Díváš-li se na veselou stránku věci, budeš šťasten a nebudeš mrzut, uteče-li ti manželka s jiným. Ztratíš-li své jmění, máš se smát na celé kolo. Vedou-li tě k šibenici, vypravuj kněži anekdoty, směj se a tvař se klidně. Své štěstí musíme pěstovat a to nás povede k oné klidné

spokojenosti, kdy se smějeme na celý svět a kdy srdce naše překypuje vlídností.
Zajíc není takovým bázlivým stvořením, jak jsme zvyklí číst. Je-li podrážděn, kouše, prská, mečí a staví se na číst. Proto musíme být velice opatrnými, kupujeme-li zajíce v pytli, aby nás nepokousal, když ho chceme dostat z pytle ven. Zajíc může být svým chrupem nebezpečný lidskému zdraví. Kromě toho strkání zajíců do pytle jest týráním zvířat, nemluvě o tom, že můžete být podvedeni a v pytli je kočka, a nikoliv zajíc.

7. Čím více se do tebe mluví, tím méně mluv

Jestli tě chce například otec dospělé dcery, za kterou chodíš, přimět záplavou slov k zasnoubení, musíš si ihned pomyslit, že reelní obchodník mnoho nemluví. Musíš si připamatovat, jak veliká by byla škoda, kterou bych si způsobil ukvapeným rozhodnutím, jedině na základě žvanění toho mluvky. Vezmi klobouk a beze slova odejdi
a nevracej se nikdy víc. Pozoruj takového žvanila, který ti vnucuje dceru, s naprostým klidem. Čím více mluví otec, tím méně mluv ty. Podobně se chovej i vůči své manželce. Nech ji mluvit, ať se unaví a vybije svou energii. Choď přitom po pokoji a hvízdej si z nějaké operety. Nedej se strhnouti přívalem slov své manželky. Nech ji útočit, ona se unaví. Nemluv nic. Až tě to omrzí, učiň jako v prvém případě. Seber klobouk a odejdi. U soudu mnoho nemluv. Pamatuj si, že mnoho lidí bylo právě proto zavřeno, že mnoho mluvili.

8. Odlož rozhodnutí učiněné ve zlosti!

Jsou lidé, kteří se velice snadno rozzlobí, a ne každý se dovede udržet zlosti, když mu spadne z okna květináč na hlavu, když mu omylem vychrstnou vitriol do obličeje či přerazí o něho omylem bykovec. Pamatujte si, že přemýšlet okamžitě na odplatu nezjednává zadostiučinění a že je třeba nepřenáhlit se. Stane se například, že vám šlápne omylem nějaký atlet na nohu. Ve své nerozvážnosti chcete mu to oplatit, a po vás na tomto světě jen mastná skvrna. Zdržuj rozhodně svou ruku, nebuď brutální. Pamatuj si, že není slušné si myslit: "Já ho musím zabít," a že je ještě neslušnějším dalekosáhlé přípravy k uskutečnění svého úmyslu. Uvažuj vždy o tom, že naše soudnictví a bezpečnostní orgány jsou na takovém stupni rozvoje, že tě chytnou a posadí do chládku.

9. Nevypravujte své domácí nesnáze přátelům!

"Víte o tom, že pan profesor byl včera opilý a že byl bit v hospodě, a když přišel domů, že ho paní nepustila do bytu a že se musel válet až do rána po chodbě ? Vyprávěl mně to dnes," sděloval mně dobrý přítel pana profesora. Nezdržel jsem se a vypravoval jsem to dál a to vědělo celé město. Ano, přátelé, tak se to má, když vypravujeme své domácí nesnáze svým druhům. Nedělejte to nikdy a zarytě mlčte o tom, co s vámi bylo včera. Jedině tak se vyhnete tomu, čemu se nevyhnul onen pan profesor.

10. Nepomáhej, pokud pomoci žádající sám si může pomoci

Znal jsem jednoho člověka, který, hraje karty, půjčoval peníze do karet tomu spoluhráči, který hrál proti němu, a strašně se pak divil, že musel prohrát, ačkoliv vyhrával.

Rad pro život jest mnoho. Tyto jsou malou ukázkou toho, že můžete radit toho, kolik chcete, a že nikdy to nevyčerpáte. Jest to neskonale hluboká studnice moudrosti. Život se tu objevuje ve velmi vážné stránce. Každý člověk chce být mentorován a veden. Musíme člověka přitáhnout za límec k tištěné věci a přinutit ho, aby četl rady pro život. Musíme být vynalézaví ve svých radách, a potom můžeme být spokojeni, že jsme nežili nadarmo a že jsme tisícům poradili, jak mají žít.